

РЕШЕНИЕ

№ 190

гр. Русе, 29.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ в публично заседание на двадесет и пети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Антоанета Атанасова

при участието на секретаря Вероника Я.ова
като разгледа докладваното от Антоанета Атанасова Гражданско дело № 20214500100309 по описа за 2021 година

Ищците Н. Г. В. и В. Г. В., и двамата чрез адв. Я. С. твърдят, че на 16.05.2016 г. на първокласен път I-5 гр. Русе – гр. Велико Търново в землището на с. Екзарх Йосиф, при управление на лек автомобил „Хонда Акорд“ с румънски рег. № ***** румънският гражданин Д.-Г. С., род. на 27.04.1955 г. в гр. Букурещ нарушил правилата за движение по пътищата, а именно: чл. 15, ал. 1, чл. 20, ал. 2, изр. 2, чл. 21, ал. 1 ЗДвП, вследствие на което по непредпазливост причинил смъртта на баща им Г. В. Е. – престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „в“, вр. чл. 342, ал. 1 НК. По случая било образувано ДП № 2859/2016 г. по описа на ОП Русе.

Твърдят още, че обстоятелствата, при които било настъпило ПТП били следните:

На първокласен път I-5, в района на 29 километър, при суха пътна настилка и добра видимост, прав и хоризонтален път, с платно за движение асфалтобетонена настилка, широко 7,70 м, разделено на две ленти с единична непрекъсната линия, без неравности, при сухо и ясно време по посока от гр. Русе към гр. Бяла се движил лек автомобил „Хонда Акорд“ с румънски рег. № *****, управляван от румънския гражданин Д.-Г. С.. Водачът Г. Е. управлявал лек автомобил „Фолксваген Голф“ с ДК № ***** по второстепенен път за с. Екзарх Йосиф. На кръстовището преди излизане на ПП I-5 Русе – Бяла водачът Е. спрял на стоп-линията на пътното платно, но тъй като нямало видимост за идващите от гр. Русе МПС се придвижил напред. Преди да излезе на главния път спряла отново на около 1 метър преди главен път ПП I-5. В този момент водачът Д.-Г. С. напуснал своята лента за движение, навлязъл в уширението за с. Екзарх Йосиф, където реализирал ПТП със спрелия л.а. „Фолксваген Голф“, при което настъпил тежък удар. Ударът настъпил в лентата за движение от с. Екзарх Йосиф към

първокласен път I-5. В резултат на ПТП водачът Г. Е. починал на път за болницата.

Твърдят, че единствено виновен за произшествието бил водачът Д.-Г. С. и нямало съпричиняване от страна на загиналия им баща. Към момента на удара управляваният от него автомобил бил спрял преди да излезе на главния път, а ПТП е настъпило извън лентата за движение на увреждащия автомобил, в уширението на кръстовището.

Заявяват, че ПТП е допуснато по вина на водача Д.-Г. С., който се движил с превишена скорост, като напуснал неговото пътно платно за движение и реализирал тежкото произшествие.

Твърдят, че виновният водач имал сключена застраховка „ГО“ като собственик и водач на МПС със застрахователно дружество „ALLIANZ TIRAC ASIGURARI S.A.“ Румъния. Наличието на валидна застраховка било установено в ДП и потвърдено пред представителя за уреждане на щети в България и не се оспорвало.

Заявяват още, че се обърнали към представителя за уреждане на претенции в РБългария – „Алианс България“ АД, но той не изпълнил задължението си по чл. 511, ал. 1, т.1 във вр. чл. 496, ал. 1 и ал. 2 КЗ. Не се произнесъл в установения в разпоредбата на чл. 496, ал. 2, т.2 КЗ срок за окончателно произнасяне, а впоследствие им изпратил немотивиран отговор въпреки, че били представили всички документи съобразно чл. 496, ал. 3 КЗ и чл. 380 КЗ. Поради това намират, че са налице условията на чл. 511, ал. 3 КЗ за предявяване на исковете им по съдебен ред пред компетентния съгласно ГПК български съд – чл. 503, ал. 6 КЗ.

Твърдят, че в резултат от виновното поведение на водача Д.-Г. С. загубили своя баща. Загубата била много тежка за тях. Отразила се изключително негативно на психическото и емоционалното им състояние. Преживяли и продължавали да изпитват мъки и страдания по загиналия им баща. Били лишени от неговата обич и опора. Намират, че като се отчете силната им емоционална привързаност и загубата на толкова близък човек при внезапно и непровокирано събитие – ПТП, в съответствие с критериите по чл. 52 ЗЗД, справедливо било обезщетение по 120 000 лв. за всеки от тях. Претендират разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът „ALLIANZ TIRAC ASIGURARI S.A.“ Румъния не е депозирал отговор на исковата молба.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено следното:

По делото е приложен заверен препис от приобщената към НОХД 109/2021 г. на РОС застрахователна полица, от която се установява, че лек автомобил „Хонда Акорд“ с румънски рег. № В ***** е застрахован със застраховка „Гражданска отговорност“ към момента на катастрофата при ответното дружество. От застрахователя е изискан оригинал на полицата, но такъв не е представен, поради което съдът при съобразяване

на чл. 190 ГПК приема за доказано наличието на валидно застрахователно правоотношение.

От приложената в заверен препис Присъда № 27/20.06.2022 г., постановена по НОХД 109/2021 г. на РОС, се установява, че Д.-Г. С., род. на 27.04.1955 г. в гр. Букурещ, Румъния е признат за виновен в това, че на 16.05.2021 г. на първокласен път № I-5 Русе –В.Търново, км 29+600, в землището на с. Екзарх Йосиф, обл. Русе, при управление на лек автомобил „Хонда Акорд“ с румънски рег. № В ***** нарушил правилата за движение по пътищата по чл. 21, ал. 1 ЗДвП „При избиране скоростта на движение на водача на ППС е забранено да превишава следните стойности на скоростта в км/ч: категория “В“ извън населено място 90 км/ч“, като превишил разрешената скорост, движейки се със 127,4 км/ч, вследствие на което по непредпазливост причинил смъртта на Г. В. Е., ЕГН *****, б. ж. на гр. Русе, поради което и на основание чл. 343, ал. 1, б. „в“, вр. чл. 342, ал. 1 НК и чл. 55, ал. 1, т. 1 НК е осъден на 6 месеца лишаване от свобода, както и лишаване от правоуправление за срок от 6 месеца, като на основание чл. 66, ал. 1 НК наказанието лишаване от свобода е отложено за изпитателен срок от 3 години.

От приложеното на л. 13 от делото Удостоверение за наследници се установява, че ищите Н. Г. В. и В. Г. В. са законни наследници на Г. В. Е., поч. на 16.05.2016 г., негови дъщеря и син.

На 24.06.2020 г. те отправили до Алианц България АД в качеството му на представител за уреждане на щети на застрахователно дружество „ALLIANZ TIRAC ASIGURARI S.A.“ Румъния писмена претенция, съгласно чл. 503, ал. 4, т. 1 КЗ. От страна на ЗАД получили отговор, изх. № от 03.07.2020г., с който дружеството изискало от ищите да представят определени документи и ги уведомило, че е изпратено запитване до „ALLIANZ TIRAC ASIGURARI S.A.“ Румъния за потвърждаване на покритие по полица ГО. От приложената по делото кореспонденция между ищите и ЗАД Алианц България се установява още, че дружеството ги уведомило с писмо от 13.10.2020 г., че към настоящия момент няма краен акт, чрез който да се установява вината на водача, застрахован в „ALLIANZ TIRAC ASIGURARI S.A.“ Румъния, поради което не може да се ангажира с изплащане на обезщетение.

За установяване на търпените от страна на ищите неимуществени вреди са ангажирани гласни доказателства.

Св.Е.Н. Е.а – майка на ищите, дава показания, че приживе съпругът ѝ имал отлични взаимоотношения с Н. и В.. Баща им много ги обичал. Малко преди катастрофата починалият Г. Е. живеел в с. Екзарх Йосиф, където гледал майка си. Свидетелката също ходела да му помага. Винаги, когато я връщал обратно в понеделник в Русе се отбивал в дома на дъщеря си Н., за да види внучето си, което било на около годинка. Дава още показания, че след смъртта на баща им и двете ѝ деца

загубили съня си. И двамата много трудно и тежко преживявали загубата му. Близко три години след смъртта му всяка събота двете с Н. ходели заедно на гроба на починалия си съпруг и баща. Понякога и В. идвал с тях, когато бил свободен. Свидетелства още, че докато съпругът ѝ бил жив редовно всички се събирали заедно по семейни поводи и тържества. Сега пак се събирали, но винаги се усещала неговата липса. Свидетелства още, че съпругът ѝ много помагал на сина си, заедно вършели каквото е необходимо в дома.

Св. К.И.Н. дава показания, че с двамата ищци са първи братовчеди. Отношенията между свако ѝ и В. винаги били много силни. Връзката им била хармонична. Свако ѝ бил много работлив, честен човек и дал много добър пример на Влади, който поел по неговия професионален път. Свидетелства още, че В. живеел близо до родителите си и много често, даже всекидневно общувал с баща си. Свако ѝ бил голяма опора за него, тъй като той го възпитал на семейни ценности, на честност, на труд и много му помагал. В. буквално бил съсипан от нелепата смърт на баща си. Бил в шок, но още на погребението търсел отговор на случилото се, бил изчислил разстоянията и според него това бил нелеп инцидент. Според свидетелката, смъртта на баща му съсипала и преобърнала целия живот на В.. Спрял да се вижда с приятели, затворил се, спрял да говори с тях. Бил смазан. Чувствал се като дърво без корен.

Свидетелства още, че Н. също имала много силна връзка с баща си и много го обичала. И на нея смъртта му се отразила пагубно. Свако ѝ бил пример за децата си като цяло. Дава показания, че периодът след смъртта му бил много труден и за двамата. Смъртта променила целия им живот. Изживяли го, ако изобщо са го изживели, много тежко.

Св. К.Т.К. дава показания, че с Н. живеят на семейни начала от 14 години. Свидетелства, че отношенията с баща ѝ били хармонични, изпълнени с много любов. Много често се виждали с родителите на Н., тъй като живеели наблизо. Всички празници и рождени дни празнували заедно. Свидетелства още, че родителите на Н. имали малък семеен бизнес и благодарение на него помагали на Н., а и на тяхното семейство изцяло финансово, а и по друг начин. Н. разчитала на подкрепата на баща си. Той бил опора за нея. Свидетелства, че след катастрофата Н. изпаднала в шок и се променила. Загубила опората, която баща ѝ бил за нея, чувствала се празнота в душата ѝ. Станала по-нервна, получавала често главоболие. Понякога вечер спяла само 3-4 часа. Дава показания, че първите три години след катастрофата, всяка събота Н. и майка ѝ ходели на гробищата. След като продали къщата на село пак продължавали да ходят на гробищата, но малко по-рядко. Свидетелства, че продължават да се събират всички заедно по семейни тържества и лични поводи, но не било както преди. Чувствала се една голяма празнота, чувствала се липсата на Г.. Според свидетеля, тъгата у Н. не била преминала. Особено когато дойдел Гергьовден тя ставала тъжна,

умислена, тъй като тогава баща ѝ празнувал имен ден.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Предявени са обективно и субективно съединени иски с правно основание чл. 432, ал. 1 КЗ, вр. чл. 513, ал. 1 КЗ, вр. 45 ЗЗД.

По допустимостта на исковете:

Легитимацията на страните съответства на твърденията на ищите за претърпени вреди от деликт на територията на РБ и застрахована гражданска отговорност на делинквента при ответника-застрахователно дружество.

Съгласно разпоредбата на чл. 513, ал. 1 КЗ в случаите на съдебен иск, произтичащ от застрахователно събитие по чл. 511, ал. 1 или ал. 2 КЗ и при спазване на реда по чл. 511, ал. 3 КЗ бюро е единствено процесуално легитимирано пред компетентния български съд, освен ако искът е предявен срещу застрахователя на виновния водач /както е в настоящия случай/, а кореспондентът на този застраховател не е процесуално легитимиран по исковете по изречение първо.

Сезиран е родовокомпетентният съд – чл. 104, ал. 4 ГПК.

Съдът приема, че надлежно е упражнено правото на иск, доколкото ищите са провели описаната в чл. 511, ал. 3 КЗ, вр. чл. 496, ал. 1 КЗ процедура за разглеждане на претенцията пред кореспондента на застрахователя – ЗАД "Алианц България", като са го сезирали с искане за заплащане на обезщетение досежно процесния инцидент на 24.06.2020 г. и в тримесечния срок, т. е. до 24.09.2020 г. той не се е произнесъл по претенциите им. Исковите са предявени на 11.05.2021 г. Поради това съдът ги намира за процесуално допустими.

В настоящото производство върху ищеца лежи доказателствената тежест да установи: 1/ противоправно поведение от страна на делинквента; 2/ вреда; 3/ причинна връзка между деянието и вреда; 4/ вина (която се презумира); 5/ наличие на валидно застрахователно правоотношение между делинквента и застрахователното дружество по застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите; 6/ настъпване на застрахователното събитие като юридически факт, пораждащ отговорността на застрахователя.

Съгласно чл. 300 ГПК влязлата в сила на 06.07.2022 г. Присъда № 27/20.06.2022 г. по НОХД № 109/2021 на РОС е задължителна за гражданския съд, който разглежда гражданските последици от деянието, относно това, дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца.

Отговорността на застрахователя за заплащане на обезщетение за вреди произтича от сключения застрахователен договор, а не от непозволеното увреждане. Тази гражданска отговорност е функционално обусловена от отговорността на прекия

причинител на застрахователното събитие, обстоятелство което обуславя отговорност на застрахователя за всички причинени от него вреди и при същите условия, при които отговаря самият причинител на вредите. По делото се установи и наличието към датата на процесното ПТП от 16.05.2016 г. на валидно застрахователно правоотношение между причинителя на вредата и ответното дружество по застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.

С оглед на горното, съдът приема, че по делото безспорно са установени противоправното поведение от страна на делинквента (Д.-Г. С., род. на 27.04.1955 г. в гр. Букурещ, Румъния), вината на дееца, наличието на валидно застрахователно правоотношение между причинителя и застрахователя по застраховка "ГО на автомобилистите", респ. настъпването на застрахователното събитие като юридически факт, пораждащ неговата отговорност. Установиха се от ангажираните гласни доказателства и търпените вследствие смъртта на баща им от двамата ищци неимуществени вреди.

При определяне на размера на обезщетението за неимуществени вреди в конкретния случай съдът съобразява следните релевантни обстоятелства:

Съгласно задължителните за съдилищата указания, дадени в Постановление № 4/23.12.1968 г. на Пленума на ВС и множество решения на ВКС, при определяне на размера на дължимото обезщетение за неимуществени вреди съобразно разпоредбата на чл. 52 ЗЗД, съдът се ръководи от критерия за справедливост. Уточнено е, че понятието "справедливост" не е абстрактно понятие, а е свързано с преценка на конкретни обективно съществуващи в действителността обстоятелства. За да се реализира справедливо възмездяване на претърпени от деликт болки и страдания, е необходимо да се отчете действителният размер на моралните вреди, като се съобразят характерът и тежестта на уврежданията, интензитетът, степента, продължителността на болките и страданията, дали същите продължават или са приключили, както и икономическата конюнктура в страната и общественото възприемане на критерия за "справедливост" на съответния етап от развитие на обществото в държавата във връзка с нормативно определените лимити по застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.

Човешкият живот е безценно благо и много трудно може да се определи паричният еквивалент, който справедливо да компенсира мъката на пострадалите.

За да определи размера на дължимото обезщетение по отношение на ишците, настоящият съд съобразява преживените от тях болки и страдания, вследствие загубата на единия им родител - техният баща, които както се установи от събраните гласни

доказателства продължават и до настоящия момент. Загубата на родител е тежка травма, която е особено силна, когато е внезапна, неочаквана и причинена по начин, различен от естествения за всяко човешко същество. Установи се, че отношенията между родител и дете след порастването и отделянето на ишците са продължили естественото си и нормално развитие на уважение и обич. От преките впечатления на разпитаните свидетели се доказва по безспорен начин, че между баща и дъщеря и баща и син са съществували чувства на силна привързаност, разбирателство и доверие. Базирайки се на тях, починалият Г. Е. е бил видима опора за своите деца и техните семейства, както морално, така и финансово. Страданията на ишците са обусловени и от лишаването им от възможността да разчитат на моралната и духовна подкрепа на баща си за в бъдеще, от промяната в начина им на живот и невъзможността да се очаква, че преодоляването на негативните последици от загубата ще бъде възможно.

С оглед изложеното съдът приема, че смъртта на Г. Е. е предизвикала и у двамата ишци внезапна загуба на много обичан близък човек, на когото са могли да разчитат за помощ и подкрепа. Свидетелските показания са категорични, че внезапната смърт на техния съпруг и баща е била голям срыв за тях.

В обобщение съдът следва да отбележи, че при определяне на глобалните размери, най-значимо е отчитането на силната емоционална връзка и установяването от събраните доказателства на съществуването на едно здраво, пълноценно семейство с дълбока привързаност на членовете един към друг, както и продължаващото страдание и скръб по починалия от страна на Н. В. и В. В..

При тези фактически данни, като отчита и обществения критерий за справедливост, съществуващите в страната обществено - икономически условия на живот за съответния период, съдебната практика по аналогични случаи, като взема предвид и житейски оправданото, както и обстоятелството, че установената в чл. 52 ЗЗД свобода за преценка на съда не е безгранична, а следва да се съобразява и с принципа за забрана на обогатяването на пострадалия, съдът определя общият размер на обезщетенията на засегнатите неимуществени ценности, установени за ишците Н. В. и В. В. на по 120 000 лева за всеки от тях, в който именно размер предявените искове следва да бъде уважени.

Основателността на главните претенции обуславят основателността и на акцесорната по чл. 86, ал.1 ЗЗД. Ищците претендират законна лихва върху обезщетението за неимуществени вреди, считано от датата на увреждането – 16.05.2016 г.

С Решение № 128/4.02.2020 година по т. д. № 2466/2018 година, I т. о. на ВКС на Р България е прието, че при предявен пряк иск от увреденото лице срещу застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите в застрахователната сума по чл. 429 КЗ /в сила от 1.01.2016 г./ се включва дължимото от застрахования на увреденото лице обезщетение за забава от момента на уведомяване на застрахователя, респективно предявяване на претенцията от увреденото лице пред застрахователя, а не от датата на увреждането. Съгласно чл. 429, ал. 3 КЗ лихвите за забава на застрахования по ал. 2, точка 2 – лихви за забава, когато застрахованият отговаря за тяхното плащане пред увреденото лице при условията на ал. 3, за които той отговаря пред увреденото лице, се плащат от застрахователя само в рамките на застрахователната сума (лимита на отговорност). В този случай от застрахователя се плащат само лихвите за забава, дължими от застрахования, считано от датата на уведомяването от застрахования за настъпването на застрахователното събитие по реда на чл. 430, ал. 1, т. 2 КЗ или от датата на уведомяване или на предявяване на застрахователна претенция от увреденото лице, която от датите е най-ранна. В чл. 494, т. 10 КЗ изрично е визирано, че застрахователят по задължителна застраховка "ГО" на автомобилистите не заплаща лихви и съдебни разноски извън тези по чл. 429, ал. 2 и ал. 5 от Кодекса за застраховането при спазване на условията по чл. 429, ал. 3 от Кодекса за застраховането – не се покриват лихви за времето от датата на деликта до момента на уведомяване на застрахователя. С действащия КЗ е въведена абсолютна процесуална предпоставка за предявяване на прекия иск на увреденото лице спрямо застрахователя на делинквента по застраховка "ГО" на автомобилистите на основание чл. 498, ал. 3, във връзка с чл. 432, ал. 1 КЗ – отправяне на писмена застрахователна претенция спрямо застрахователя по реда на чл. 380 КЗ. След предявяване на

претенцията от увреденото лице за застрахователя е налице нормативно регламентиран срок за произнасяне – чл. 496 КЗ. Непроизнасянето на застрахователя и неизплащането на застрахователното обезщетение е свързано с: изпадане на застрахователя в забава – чл. 497, ал. 1, точки 1 и 2 КЗ – в тази хипотеза той дължи лихва за собствената си забава; възможност увреденото лице да предяви пряк иск срещу застрахователя на основание чл. 498, ал. 3, във връзка с чл. 432, ал. 1 КЗ. В същия смисъл е и Решение № 167/30.01.2020 година по т. д. № 2273/2018 година, II т. о. на ВКС на Р България.

В настоящия случай дружеството-застраховател е уведомено за застрахователното събитие на 24.06.2020 г. от ищците, когато са заявили и претенцията си. Не се установява по-ранна дата на уведомяване. Ето защо законна лихва върху определеното от съда обезщетение за неимуществени вреди е дължима от посочената дата, като от 24.06.2020 г. до 24.09.2020 г. дружеството-застраховател дължи законна лихва за забава върху присъденото обезщетение за неимуществени вреди на основание чл. 429, ал. 3, във връзка с чл. 493, ал. 1, т. 5 и чл. 429, ал. 2, т. 2 КЗ. След изтичане на тримесечния срок по чл. 496, ал. 1 КЗ, т. е. след 24.09.2020 г. дружеството-застраховател дължи законна лихва за собствената си забава по чл. 497, ал. 1 КЗ.

Въз основа на изложеното, съдът приема, че претенцията на ищците за заплащане на законна лихва за забава върху присъденото им обезщетение за неимуществени вреди е неоснователна и недоказана за периода 16.05.2016 г. – 23.06.2020 г. Такава следва да им бъде присъдена, считано от 24.06.2020 г.

По разноските:

С оглед изхода на спора в полза на ищците следва да бъдат присъдени сторените от тях разноски. От страна на ищцата Н. В., съобразно приложените доказателства са направени разноски в общ размер на 4944 лв., от които 4800 лв. за държ. такса и 144 лв. за превод и пощ. услуги, а от страна на ищеца В. Г. са направени разноски в размер на 4800 лв. за държ. такса. Общо двамата са направили разноски в размер на 281,10 лв. за превод и пощенски разходи, или по 144,05 лв. всеки от тях. Предвид това, в полза на ищцата Н. В. следва да бъдат присъдени 5088,05 лв. разноски, а в полза на ищеца В. В.- 4944,05 лв.

Видно от материалите по делото, оказаната на ищците от адвокат правна защита и съдействие е при условията на чл. 38, ал.1 от Закона за адвокатурата, което изрично е посочено в сключените от страните договори. С оглед изхода на спора и предвид своевременно направеното искане в полза на пълномощника на ищците следва да се присъди адвокатско възнаграждение съобразно уважения размер на исковете. На основание чл. 38, ал. 2 от ЗАдв, във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения в приложимата към датата на сключване на договорите – 27.04.2021 г. редакция, същото се определя от съда в размер на по 3930 лв. за всеки от ищците.

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Алианц Тирак Застраховане“ АД, Румъния, със седалище и адрес на управление: гр. Букурещ, Румъния 010617, ул. „Падането на Бастилиона“ № 80-84, Сектор 1 /ALLIANZ TIRAC ASIGURARI S.A., Strada CADEREA BASTILIE NR 80-84, SEKTOR 1, București 010617/ **ДА ЗАПЛАТИ** на Н. Г. В., ЕГН ***** от гр. Русе, ул. „М.“ № 37, със съдебен адрес: гр. София, ул. „П.“ № 9, вх. Б, ет. 6, офис 19 – адв. Я. С. **СУМАТА от 120 000 лв.** /сто и двадесет хиляди лева/ - обезщетение по чл. 432, ал.1 КЗ за претърпените от нея неимуществени вреди –болки и страдания, вследствие смъртта на баща ѝ Г. В. Е. при ПТП на 16.05.2020 г., виновно причинено от Д.-Г. С. /Doru-Gelu Solomon/ с CNP *****, като водач на л. а. „Хонда Акорд“ с румънски рег. № В *****, по отношение на който дружеството е имало сключена застраховка "Гражданска отговорност", **ведно със законната лихва върху главницата, считано от 24.06.2020 г.** до окончателното ѝ изплащане, както и разноси в размер на **5088,05 лв.**, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за заплащане на законна лихва върху присъдената главница за периода от 16.05.2016 г. до 23.06.2020 г. като **неоснователен**.

Присъдената в полза на Н. Г. В., ЕГН ***** сума може да бъде заплатена по сметката ѝ в ОББ АД с IBAN BG80 UBBS 83411012814303.

ОСЪЖДА „Алианц Тирак Застраховане“ АД, Румъния, със седалище и адрес на управление: гр. Букурещ, Румъния 010617, ул. „Падането на Бастилиона“ № 80-84, Сектор 1 /ALLIANZ TIRAC ASIGURARI S.A., Strada CADEREA BASTILIE NR 80-84, SEKTOR 1, București 010617/ **ДА ЗАПЛАТИ** на В. Г. В., ЕГН ***** от гр. Русе, ул. „Плиска“ № 3, със съдебен адрес: гр. София, ул. „П.“ № 9, вх. Б, ет. 6, офис 19 – адв. Я. С. **САК СУМАТА от 120 000 лв.** /сто и двадесет хиляди лева/ - обезщетение по чл. 432, ал.1 КЗ за претърпените от него неимуществени вреди –болки и страдания, вследствие смъртта на баща му Г. В. Е. при ПТП на 16.05.2020 г., виновно причинено от Д.-Г. С. /Doru-Gelu Solomon/ с CNP *****, като водач на л. а. „Хонда Акорд“ с румънски рег. № В *****, по отношение на който дружеството е имало сключена застраховка "Гражданска отговорност", **ведно със законната лихва върху главницата, считано от 24.06.2020 г.** до окончателното ѝ изплащане, както и разноси в размер на **4944,05 лв.**, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за заплащане на законна лихва върху присъдената главница за периода от 16.05.2016 г. до 23.06.2020 г. като **неоснователен**.

Присъдената в полза на В. Г. В., ЕГН ***** сума може да бъде заплатена по сметката МУ в ОББ АД с IBAN BG38 UBBS 80021083565040.

ОСЪЖДА „Алианц Тирак Застраховане“ АД, Румъния, със седалище и адрес на управление: гр. Букурещ, Румъния 010617, ул. „Падането на Бастилиона“ № 80-84,

Сектор 1 /ALLIANZ TIRAC ASIGURARI S.A., Strada CADEREA BASTILIE NR 80-84, SEKTOR 1, București 010617/ **ДА ЗАПЛАТИ** на адвокат Я. М. С. САК Русе, с адрес на кантората: гр. София, ул. „П.“ № 9, вх. Б, ет. 6, офис 19 **СУМАТА от 3930 лв.** /три хиляди деветстотин и тридесет лева/ като пълномощник на Н. Г. В., ЕГН ***** и **СУМАТА от 3930 лв.** /три хиляди деветстотин и тридесет лева/ като пълномощник на В. Г. В., ЕГН *****, представляващи адвокатско възнаграждение за безплатно процесуално представителство по делото, на основание чл. 38, ал.2 от Закона за адвокатурата.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд Велико Търново в двуседмичен срок, считано от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Русе: _____